

Medicína ve čtyřrozměrném světě

„Zvláštností světa čtvrtého rozměru je možnost okamžité regenerace tkání!“

To jsem si pro sebe řekl po delším přemýšlení o možnostech pohádkově rychlé regenerace tkání v místě defektu, když najednou, aniž bych to čekal, jsem došel k tomuto překvapivému závěru.

Takto popisuje své úvahy na základě zážitků z expedice do Města Bohů (u tibetského Kailášu) Ernst Muldašev v knize „HLEDÁNÍ MĚSTA BOHŮ III – V objetí Šambaly“. Vydalo ji nakladatelství TML, a.s., Francouzská 45, 602 Brno, tel.: 549 216 497, 606 700 592, www.tml.cz, objednávky v internetovém obchodě: www.bylinka.cz. V následující ukázce se zamýšlí nad zázračnými výkony filipínských léčitelů, ale především nad tím, jak je možné si tyto „operace“ vysvětlit.

* * *

...Vtom jsem si vzpomněl na pohádky a fantastické filmy o tom, že mimozemšťanům, upírům a jiným bytostem se rány hojí okamžitě přímo před očima. Ale jako lékař jsem věděl, že mechanismus hojení rány je velmi složitý. Navíc je tento proces poměrně vleklý. Je nutné, aby se v ráně objevily kmenové buňky, aby se proměnily v jiné buňky, aby se tyto jiné buňky začaly dělit a vytvářely jim podobné, aby „kollagenová fabrika“ – fibroblasty – začala vyrábět kolagen, aby tento kolagen začal tvořit svazky vláken a tak dále.

„Může opravdu regenerační proces v paralelním čtyřrozměrném světě proběhnout okamžitě?“ přemýšlel jsem. „Pokud je to tak, mechanismus regenerace tkání tam musí být zcela jiný. Ale jaký?“

Věděl jsem, že se regenerace tkání v našem (trojrozměrném) světě spouští a probíhá pod kontrolou nějakého, Bohem stvořeného programu, který je, podle mě, umístěn v biopoli člověka. Právě tento program řídí neuvěřitelně složitý proces regenerace tkání, kdy dochází k vyvážené reprodukci nejen buněk, ale i vláken, molekul, matrice a mnohého jiného, z čeho se skládá tkáň. Tento program jako kdyby buňkám a molekulám říkal: „Rozmnožujte se a vyrůstajte podle tohoto plánu.“ A buňky a molekuly poslechnou, úplně se tomuto regeneračnímu souboru podřídí a provedou svou tvořivou práci, aby se po několika měsících v místě defektu (díry) tkáň obnovila. Lidské vědomí není schopno přijmout existenci a práci tohoto biopolického regeneračního souboru, ale lidské podvědomí ví o tom souboru všechno a řídí jeho práci, aniž by zatěžovalo vědomí, které je i tak zanepřázdněno běžnými problémy vaření, mytí podlah, uspokojení milované ženy a mnohými jinými.

A tak regenerační soubor v trojrozměrném světě spouští proces přirozeného

růstu tkání, aby za několik měsíců (ještě jednou opakují – za několik měsíců!) hrdě podal hlášení do podvědomí: „Všechny díry jsou uzavřeny, tkáň zregenerována.“ Podvědomí trojrozměrného člověka zřejmě souhlasně přikývne, ale je trochu smutné, protože ví, že jeho čtyřrozměrný kolega pracuje úplně jinak.

Jsem zcela přesvědčen o tom, že v záhadném a zázračném čtyřrozměrném světě mají obrovští čtyřrozměrní lidé také biopolický regenerační soubor určený k tomu, aby, obrazně řečeno, uzavřel díry. Tento čtyřrozměrný regenerační soubor ale pracuje podle jiného principu. Je dokonalejší, nespouští proces dělení buněk, ale ... je schopen ... spouštět proces materializace. Jak to probíhá?

Pokusme se ponořit do záhad hypotetického čtyřrozměrného světa, ve kterém zřejmě žijí obrovští čtyřrozměrní lidé, a v němž samozřejmě vzkvétá nádherná čtyřrozměrná láska, mocnější a vášnivější, protože tento svět je „energetičtější“, protože libovolná hmota tam má samozřejmě větší potenciál Energie Času – hlavní energie tvorby světa – a bouří tam tedy mocnější energie a potenciál Síly Mysli (Energie Volného Času) je tam samozřejmě vyšší. V tomto světě více nasyceném Energií Času musí přirozeně existovat fenomény, o nichž my, méně, „energetičtější“ trojrozměrní lidé, mluvíme jako o zázraku: antigravitace, materializace, dematerializace a určité mnoho dalšího, co ani netušíme, neboť pobýváme v hlubinách trojrozměrného světa. Je klidně možné, že je stejně přirozené, aby čtyřrozměrný člověk řekl: „Poslyš, Ivane (čtyřrozměrný Ivan), napneme své Mysli, vyvoláme antigravitaci jev, přemístíme tamtu skálu asi o sto metrů napravo, vždyť nám zastiňuje celý čtyřrozměrný výhled z okna; jako bychom my, trojrozměrní lidé vzali perlik a pustili se do lámání překážející skály po částech, abychom tak asi za deset let řekl: „Uf! Konečně je pryč!“, a s láskou si pořádně prohlédli ošoupaný perlik v rukou.

Medicína je v čtyřrozměrném světě zřejmě úplně jiná; nejspíš opět spouští v Síle Mysli jeho obyvatel. Jejich čtyřrozměrní lékaři se podle všeho podobají spíš šamanům, neléčí ani tak léky, jako Silou Mysli. Z nejsilnějších (s největším potenciálem Síly Mysli) se stávají lékaři.

Kdo jiný než čtyřrozměrní lékaři ví, že základem vyléčení je Bohem stvořený, regenerační soubor, podle jehož programu je možné okamžitě „vypěstovat“ novou tkáň v místě té odstraněné, protože regenerační soubor pracuje na základě možnosti materializace díky Síle Mysli.

Lékaři a vědci čtyřrozměrného světa samozřejmě chápou, že hlavní energii je Energie Času a že ze školních předmětů Energie Času a Svět Mysli je nutné rozhodně mít jedničku, protože jsou základem všech znalostí. Ve škole určitě také vyučují a nutí učit se nazpaměť některá zaklínadla, bez jejichž znalosti nelze žít na světě, jehož energetika je založena na Síle Mysli. A v lékařských institutech čtyřrozměrného světa samozřejmě učí budoucí lékaře zaklínadla, pomáhající dematerializovat patologické objekty v těle a ihned v těch místech materializovat normální lidskou tkáň.

Kdo ví, možná, že ve čtyřrozměrném světě léčí rakovinu následujícím způsobem: lékař se senzibilními schopnostmi zjistí v pacientově čtyřrozměrném těle nádor s metastázemi, soustředí svou Sílu Mysli a směřuje ji právě tam a pronáší přitom několik zaklínadel. Regenerační soubor se okamžitě spustí. Nejprve dematerializuje nádorovou tkáň, která „vypadla z programu souboru“ a materializací hned zase v místě nádoru „vypětuje“ novou normální tkáň. A... bývalý pacient s rakovinou odchází zdravý.

Přitom čtyřrozměrný lékař samozřejmě ví, že myšlenka je Energie Volného Času, a že díky Síle své Mysli, znásobené a nasměrované zaklínadlem, urychluje běh Času v patologickém úseku tkání, čímž se hmota této části mění v energii, to znamená, že probíhá proces dematerializace. Lékař vzápětí okamžitě pronese jiné zaklínadlo – zaklínadlo materializace, čímž se Síla Mysli zaměří na zastavení (téměř zastavení!) běhu Času v biopolickém programu daného úseku tkání nebo v regeneračním souboru, v němž jsou přesně energetické (biopolické) kopie zdravých buněk a všech ostatních částí tkání; jakmile se Čas v těchto energetických kopiích buněk zastaví (téměř zastaví!), okamžitě se zhmotňují, tedy materializují.

Nemyslím si, že čtyřrozměrný lékař šeptá zaklínadla pokaždé, v lepším případě je pronáší v duchu, ale nejspíš jsou tato zaklínadla uložena v jeho podvědomí a realizují se postupně tehdy, jakmile lékař vchází do stavu tranzu a osvobozuje tak božské podvědomí od břemene vědomí. Proto také regenerační proces probíhá okamžitě. Mnozí čtyřrozměrní lidé dovedou zřejmě léčit i sami sebe, protože jim Bůh dovolil používat posvátná zaklínadla a zavedl jim je do podvědomí; stačí jim jen si pomyslet a... rána se sama hojí přímo před očima. Bůh jim to umožnil proto, že tito čtyřrozměrní lidé ve své společnosti rozvinuli princip Čisté duše.

Ernst Muldašev